

ΓΚΟΥΣΓΚΟΥΝΗΔΕΣ*

19ο ΠΑΙΔΙΚΟ ΚΥΝΗΓΙ ΘΗΣΑΥΡΟΥ

ΤΑ ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ ΜΟΥ ΧΡΟΝΙΑ | ΜΕΡΟΣ 06

Πέμπτη 3 Ιανουαρίου 1991

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Πήγα και τα πήρα τα μπιτοάκια. Ο κύριος Ανδρέας με εξυπηρέτησε κατευθείαν. Δεν τα είχε στο νούμερό μου στο μαγαζί της μικρής αγοράς, τα είχε όμως στο μαγαζί της Αρκαδίου και πήγε χορήγισα με τη βέσπια του και μου τα έφερε. Είναι φοβερά!!!

Σάββατο 5 Ιανουαρίου 1991

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Το απόγευμα κατέβηκα στην πλατεία με τα καινούρια μου μπιτοάκια. Δεν ήταν όμως κανένας εκεί. Γύρισα σπίτι και πήρα τηλέφωνο τα κορίτσια. Δεν ήταν όμως καμία εκεί. Οι μαμάδες τους μου είπαν ότι είχαν πάει στο σπίτι της ξαδέφης της Μαρίας, που μένει από κάτω από το σπίτι της, για να παίξουν όλες μαζί ένα καινούριο ηλεκτρονικό παιχνίδι. Από τότε που έχασε η Μαρία τα πατίνια της, δεν κάνουν άλλη δουλειά, όλη μέρα στο ηλεκτρονικό τη βγάζουν. Ξέρουν ότι εμένα δεν μου αρέσουν αυτά και χι' αυτό δε με πήραγ τηλέφωνο. Στατίστηκα πάντως. Μετά πήρα τηλέφωνο τα αγόρια. Οι γονείς τους μου είπαν ότι δεν ήταν σπίτι, ήταν από το μεσημέρι στην ΙΔΗ. Τον τελευταίο καιρό μόνο εκεί πάνε και δεν τους βλέπω καθόλου στην πλατεία. Οι νέοι τους φίλοι είναι το TETRIS, STREET FIGHTER, BUBBLE BUBBLE και το ηλεκτρονικό ποδοσφαιράκι. Η μαμά του Κωστή μου φάνηκε πολύ γευριασμένη στο τηλέφωνο, με ρώτησε μήπως ήξερα που ήταν η πανάκριβη δερμάτινη μπάλα που του είχε κάνει δώρο ο πατέρας του στα γενέθλιά του (αυτή με την αφιέρωση). Θα ακούσει οπωσδήποτε κατσάδα το βράδυ ο φίλος μου. Καλά χαζός είναι; Όποτε τηλελάγαμε στην πλατεία μας ποτέ δεν μας φώναζαν οι δικοί μας, αξίζει για αυτά τα ηλεκτρονικά να ακούει φωνές κάθε βράδυ;

Καθαρά Δευτέρα 18 Φεβρουαρίου 1991

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Κάθε χρόνο τέτοια μέρα, ο πατέρας μου, στέκεται από νωρίς στην ουρά που ξεκινάει από το φούρνο του Γάσπαρη, και φτάνει μέχρι την Κρήνη Ριμόντι, για να φέρει στο στίτι την μοναδική για τη νοστιμιά της και μυρωδιά της λαχάνα. Με το που μπήκε στο στίτι του άρπαξα τη μια από τα χέρια και έτρεξα στην πλατεία να μοιραστώ την απόλαυση με την παρέα μου. Μάλλον λόγω του κρύου δεν ήταν κανένας εκεί. Τι κρίμα...

Κάθισα λίγο στο παγκάκι και ξεφύλλισα το αγαπημένο μου βιβλίο για να περάσει λίγο η ώρα. Μετά επέστρεφα στίτι απογοητευμένη...

Παρασκευή 17 Μαΐου 1991

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Έχω καιρό να σου γράψω γιατί δεν έχω πολλά νέα. Έχουμε χαθεί λίγο με τα παιδιά. Τώρα συναγνιόμαστε κανένα Σάββατο απόγευμα και όχι όλοι. Πολλές φορές πάνε στα ηλεκτρονικά και αναγκάζομαι να πηγαίνω κι εγώ για να τους βλέπω λίγο.

Έχθες τους ρώτησα για τα παιχνίδια που χάσανε. Ξέρεις, για τα γάντια, τους βόλους, τα πατίνια, τη μπάλα. Δεν μου πολύ δώσανε σημασία.

Εμένα όμως με νοιάζει...

Γιατί εγώ έχασα το αγαπημένο μου βιβλίο: Το ημερολόγιο της Άννας Φρανκ. Δεν θυμάμαι που το άφησα αλλά δεν το βρίσκω... Πως μπορεί να τα πήρε;;;

19ο ΠΑΙΔΙΚΟ ΚΥΝΗΓΙ ΘΗΣΑΥΡΟΥ

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ:

